

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2021. március 7.

Mandabokor

Istentisztelet (Böjt 3. vasárnapja)

Igehirdetés címe: Az 1. missziói út lezárása - Mi az üdvösség feltétele?

(2. dia) „¹Némelyek pedig, akik Júdeából jöttek le, így tanították a testvéreket: Ha nem metélkedtek körül a mózesi szokás szerint, nem üdvözülhettek. ²Mivel pedig Pálnak és Barnabásnak nem kis viszálya és vitája támadt velük, úgy rendelkeztek, hogy ebben a vitás ügyben Pál, Barnabás és néhányan mások is menjenek fel az apostolokhoz és a vénekhez Jeruzsálembe. [...] **(3. dia)** ⁶Összegyűltek tehát az apostolok és a vének, hogy tanácskozzanak ebben az ügyben. ⁷Amikor nagy vita támadt, Péter felállt, és így beszélt hozzájuk: Testvéreim, férfiak, ti tudjátok, hogy régtől fogva engem választott ki Isten közületek, hogy az én számból hallják a pogányok az evangélium igéjét, és higgyenek. ⁸A szíveket ismerő Isten pedig bizonyosságot tett mellettük, amikor éppen úgy megadta nekik is a Szentleket, ahogyan nekünk, **(4. dia)** ⁹és nem tett semmi különbséget közöttünk és közöttük, mert hit által megtisztította szívüket. ¹⁰Most tehát miért kísértitek azzal Istent, hogy olyan igát akartok a tanítványok nyakába tenni, amelyet sem atyáink, sem mi nem tudtunk elhordozni? ¹¹Ellenben mi abban hiszünk, hogy az Úr Jézus kegyelme által üdvözülünk. Éppen úgy, mint ők.” ApCsel 15,1-2.6-11

Drága Gyülekezet!

(5. dia) Azoktól, akik ma arra készültek, hogy a második missziói úttal fogunk foglalkozni, szeretnék elnézést kérni. Talán már többekhez eljutott a hír, hogy a kormányrendelettel szinkronban az egyházak is (kivéve a katolikus egyházat) újra bezárnak és áttérünk újra az online közvetítésre a gyülekezeti tagok egészségének megóvása érdekében. Éppen ezért arra gondoltam, hogy nem kezdünk bele a 2. missziói útba, félbehagyva a 2. missziói utat, hanem lezárásként az 1. missziói út végével fogunk ma még foglalkozni. Tudniillik, különleges módon zárult le az 1. missziói út.

Pál és Barnabás – ahogy arról korábban szó volt – folyamatos atrocitásnak volt kitéve, folyamatosan zaklatták őket különösen a zsidó emberek. Az a piciny, de annál hangosabb zsidó csoport fellázította a város lakóit, a zsinagógákban lévő hallgatóságot, ellenük hangolta az embereket – ahogy olvashatjuk pl. a 13. fejezetben **(6. dia)** „⁵⁰De a zsidók felfingerelték ellenük a tekintélyes istenfélő asszonyokat és a város előkelőit, üldözést szítottak Pál és Barnabás ellen, és kiűzték őket határukból.” ApCsel

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

13,50 – és próbálta ellehetetleníteni a szolgálatukat. Ez az állandó küzdelem azt erősítette meg bennük, hogy Isten más szolgálati területre tereli őket, és úgy látták meg Isten hívásából, hogy miután annyi elutasítást kapott az evangélium a zsidóktól, ezért ez a missziói ajtó bezárul, és nyílik a pogány világ felé egy másik ajtó. Egy új lehetőség adódik előttük, kitérül a pogány világ, akik szomjú-hozzák Isten Igéjét, örömmel fogadják az evangéliumot. Ezért olvashatjuk ezt a mondatot az előző versekben **(7. dia)**: „Először nektek kellett hirdetnünk az Isten igéjét, mivel azonban ti elutasítjátok, és nem tartjátok magatokat méltónak az örök életre, **íme, a pogányokhoz fordulunk.**”⁴⁷ Mert így parancsolta meg nekünk az Úr: „Pogányok világosságává teszek, hogy üdvösségük légy a föld végső határáig.”⁴⁸ Ennek hallatára örvendeztek a pogányok, és magasztalták az Úr igéjét, és akik az örök életre választottak, mindnyájan hívökké lettek.⁴⁹ Az Úr **igéje pedig elterjedt az egész tartományban.**” ApCsel 13,46b-49. A pogány világban történő szolgálat folyamán is kaptak elutasítást, de nagyon sokan örömmel fogadták a Jézus Krisztusról

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

szóló evangéliumot, hitre jutottak, át adták az életüket Jézusnak és megváltozott az életük. Így terjedt az evangélium az egész tartományban. A pogányok nyitottsága és a zsidók elutasítása azonban egy komoly vitás kérdést vetett fel. Az 1. missziói út lezárása a jeruzsálemi gyűlés volt, ahol ezt a kérdést vitatták meg az apostolok. Ezért adtam ennek a mai alkalomnak azt a címet **(8. dia)**: „*Mi az üdvösség feltétele?*”. Tudniillik a vitát ez a kérdés robbantotta ki **(8/a dia)**: „¹Némelyek pedig, akik Júdeából jöttek le, így tanították a testvéreket: Ha nem metélkedtek körül a mózesi szokás szerint, nem üdvözülhettek.” **(9. dia)** A szokás, a vallásosság, a mózesi törvény betartása üdvözít vagy az Úr Jézus kegyelme? Ez a két kérdés feszül egymásnak és a mai napig kérdésként hangzik el emberek ajkáról, „hogyan lehet üdvözülni és mi üdvözít?” A szokás, a vallásosság, a mózesi törvény betartása vagy a Krisztusban való élő hit? Itt ez a komoly dilemma, amely nehézséget okozott az akkori apostoloknak és ma is az egyház dilemmája lehet. Azonban – ahogy tette ezt Péter – könnyen és gyorsan

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

san meg lehet válaszolni. **(10. dia)** Hiszen, ha egyszerűen a szokás, a vallásosság, a mózesi törvények betartása üdvözítené az embert, akkor **(10/a dia)** nem lenne szükség Jézus Krisztus váltságára. Ez azt jelentené, hogy elég vallásosnak lenni, hiszékenynek lenni, bizonyos emberi rendeleteket, szokásokat, hagyományokat betartani és üdvözülhet az ember. Ha ennyi lenne, akkor Jézus Krisztust miért küldte volna erre a földre Isten? Éppen a mára kijelölt igehirdetési ige, mely Útmutatónkban ki lett jelölve, mutat rá, hogy Jézus Krisztus nélkül nincsen bűnbocsánat. Azt mondja **(11. dia)**: „**Íme, az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűnét!**” Jn 1,29. Amikor ez a kérdés felmerül a gyűlésen, akkor Péter világosan és egyértelműen beszél arról, hogy Jézus Krisztus kegyelme által üdvözülhetnek mind a zsidó, mind a pogány emberek. Nincs különbség. **(12. dia)** Nem érdem, nem kiváltság a kiválasztott néphez való tartozás. Nem érdem a szokás és a mózesi törvények megtartása, a vallásoskodó élet. Isten nem számítja be! Nem érdem, nem kiváltság, hogy valakinek minden felmenője evangélikus volt, és szokás volt a templomba járni, vallásos életet élni. Mit

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

számít be Isten? – tehetjük fel a kérdést! **(13. dia)** Isten egy dolgot számít be – és így válik a kérdőjel felkiáltójellé – Jézus Krisztus kereszthalálának, bűnbocsánatának, kegyelmének hittel való elfogadása. Erről beszél Péter ezen a nagygyűlésen. Ez vezet át az Ószövetségből az Újszövetségbe, mert Isten az emberrel már nem a körülmetélkedéssel köt szövetséget, hanem Jézus Krisztus a szövetségkötés záloga. Aki befogadja Őt, azzal köt szövetséget. Nem a körülmetélkedés fogja már jelenti az Istennel való szövetséget, hanem az Ő Fiának, Jézus Krisztusnak az elfogadása. **(14. dia)** Olyan világosan különbséget tesz az Ige a két szövetség, az Ó – és az Újszövetség között:

- **(14/a dia)** „**Ott lesz az én szövetségem a testeteken örök szövetségként.**” I Móz 17,13

Az Ószövetségben a körülmetélésben fejezték ki az Istenhez való tartozást, az Istennel kötött szövetséget. Azonban az Újszövetségben már arról olvashatunk, a zsidó származású Pál írja **(14/b dia)**:

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

- „²⁸Mert nem az a zsidó, aki külsőleg az, sem nem az a körümetélkedés, amely a testen, külsőleg látszik, ²⁹hanem az a zsidó, aki belsőleg az, és az a körümetélkedés, amely a szívben van, Lélek szerint és nem betű szerint.”

Róm 2,28-29

- „⁶Mert Krisztus Jézusban nem számít sem a körümetélkedés, sem a körümetéletlenség, csak a szeretet által munkálkodó hit.” Gal 5,6

Az Újszövetségben már a hit, a Krisztusba vetett hit jelenti az Istenhez való tartozást, a „lélek körümetélése” fejezi ki, hogy Jézus Krisztus által Isten szövetségre lépett velem, gyermekévé fogadott. Ez pedig már nem a testen, azaz a testben, hanem a szívben történő szövetségre lépés. Ez az éles határvonal választja el az Ó – és az Újszövetséget! Erre tesznek pontot az apostolok ezen a jeruzsálemi gyűlésen, ezért jelenti ki Péter: (15. dia) „¹¹Ellenben mi abban hiszünk, hogy az Úr Jézus kegyelme által üdvözülünk. Éppen úgy, mint ők.” ApCsel 15,11

Ez a mondat teremt egységet és oldódik fel minden nézeteltérés, véleménykülönbség ebben a feszült helyzetben. Isten Lelke és az Ő Szava teremtett egységet és hajolt meg mindenki Őelőtte. És kaptak világos választ is, hogy ki és hogyan lehet üdvözülni? Valljuk meg őszintén, a ma emberét (16. dia) nem izgatja ez a két kérdés, hidegen hagyja az is, hogy ki és az is, hogy hogyan?! A ma emberének, a többségnek nem számít a lelki perspektíva, csak az evilági, földi dolgokkal törődnek, ahogy ez már Pál idejében is meg volt. Azt írja (17. dia): „¹⁸Mert sokan élnek másképpen: akikről sokszor mondtam nektek, most pedig sírva is mondom, hogy ők Krisztus keresztjének ellenségei; ¹⁹kárhozatra jutnak, a hasuk az istenük, és azzal dicsekszenek, ami a gyalázatuk, mert földi dolgokkal törődnek.” Fil 3,18-19. Ahogy akkor, ma is sokaknak istenük a hasuk, a kényelmük, az egzisztenciájuk, a pillanatnyi örömük, vágyaik és mit sem törődnek azzal a kérdéssel, hogy mi lesz velük haláluk után? Annyira ebbe a világba rendezkedtek be, hogy nem törődnek az üdvösséggel. Pedig

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

egy húsba vágó kérdés **(18. dia)** ki üdvözülhet és hogyan lehet üdvözülni?!

Nem tudom, benneteket, akik most hallgatjátok ezt a kérdést, ahogy most Isten mindannyiunknak nekünk szegezi a kérdést, ki és hogyan üdvözülhet, elindított-e benned bármit is?! Elkezdtél-e aggódni az üdvösségedért, hogy neked esetleg még nincsen, mert csak a földi dolgokkal törődsz, csak az tölti be az életedet, a mindennapjaidat, s nem gondolsz abba az alapvető igazságba, amit Jézus mondott egy példázatban **(19. dia)**: „**Bolond, még ez éjjel elkéri tőled a lelkedet, kié lesz akkor mindaz, amit felhalmoztál?**” Lk 12,20. Szegény az az ember, aki csak ebben a földi horizontban gondolkodik és nem gondol az üdvösségére – ahogy tette ez a szerencsétlen bolond gazdag földművelő, **(20. dia)** nem gondolva arra, hogy mindaz, amit itt fölhalmoz, szétkapkodják majd halála után, őt pedig sem a vagyona, sem az egzisztenciája, sem a munkája nem tartja meg. Mindannyiunkra ugyan az vonatkozik és ugyan az vár! Üdvösséget nem adhat senki és semmi más, egyedül Jézus Krisztus! **(21. dia)** Az üdvösség a

vertikális gondolkodás, a földi élet a horizontális. Higgyétek el, az élet több, mint horizontális gondolkodás. Aki csak ebben az életben bíz, az nagyot fog csalódnai már ebben az életben is, de különösen akkor, amikor vége lesz ennek a földi életének és csak a horizontálisban gondolkodott és nem volt vertikális életperspektívája. Annak van csak örök élete, üdvössége, aki túl lát a földi életen, mert csak így rajzolódik ki az életén a kereszt. Amikor találkozik, amikor keresztezi a horizontálist, a földi életét az örök élet, az üdvösség valósága. Ez a metszéspont a Jézus Krisztussal való találkozás. Ez ad majd teljes bizonyosságot az üdvösség felől. Ezért fektetik le Péterék azt az alapot, hogy minden ember számára, zsidó és pogány ember számára, akik kapták ezt a földi életet, egyedül a Jézus Krisztussal való találkozás, kegyelmének elfogadása, az élet és bűn rendezés hívására igennel válasz adhat üdvösséget! **(21/a dia)** Van-e ilyen metszéspont az életedbe? Amikor a horizontális találkozik a vertikálissal, a földi életed az örök élet valóságával, Jézus Krisztus kegyelmével?!

Adja az Úr, hogy erre a kérdésre tudj válaszolni! Ámen!